

ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ.

Ὁ Σχίλλερὸς ὁ περίφημος Γερμανὸς ποιητὴς ἐν ᾧ ἦτον ἔτι παιδίον μικρὸν εὐρέθη ποτὲ ἐν μέσῳ σφοδρᾶς κακοκαιρίας ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν μεγάλου δένδρου. Ἐρωτηθεὶς δὲ τί σκοπὸν εἶχε καὶ ἐξέλεξε μίαν τοιαύτην θέσιν εἰς τοιοῦτον καιρὸν εἶπεν ὅτι, ἡ ἀστραπὴ ἦτο τόσον ὠραία, ὥστε ἤθελα νὰ ἴδω πόθεν ἦλθεν.

ΔΙΑΤΗ ΑΙΓΑΛΑΙ (γάται) ΝΗΠΦΟΝΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ; — (Μῦθος.)

Γαλῆ τις ποτὲ ἤρπαξε στρουθίον καὶ ἔμελλε νὰ τὸ φάγῃ· εἰς δὲ τὴν κρίσιμον στιγμὴν ταύτην τὸ σρουθίον εἶπεν «Ὀὐδεὶς εὐγενὴς οὐδέποτε τρώγει ἐάν πρῶτον δὲν νιφθῇ τὸ πρόσωπον.» Ἡ γαλῆ θαυμάσασα τὴν παρατήρησιν ταύτην καὶ θέσασα τὸ σρουθίον κάτω ἤρχισε μὲ τὸν πόδα τῆς νὰ νίπτηται. Ἐπὶ τοῦτου ὁμοῦ τὸ στρουθίον ἔφυγεν. Ἐκπληκτος τότε καὶ ὠργισμένῃ εἰς τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο συμβάν ἡ γαλῆ εἶπεν, — Ὅσον καιρὸν θὰ ζήσω θὰ τρώγω πρῶτον, καὶ ἔπειτα θὰ νίπτωμαι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάμνουν ὅλαι αἱ γαλαὶ μέχρι σήμερον καὶ δὲν θὰ καινοτομῶ ἀλόγως.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΕΝ Τῆ ΓΡΑΦῆ.

Οἱ ἐν Ἀφρικῇ Ὀλλανδοὶ γεωργοὶ συνήθως μεταχειρίζονται τοὺς ἐντοπίους Μαύρους μετὰ μεγάλης περιφρονήσεως, ὅπως ποτὲ οἱ Ἀμερικανικοὶ γεωκτῆται τοὺς δούλους. Ἡμέραν τινα λοιπὸν καθὼς εἰς τῶν γεωργῶν τούτων ἐξῆλθεν ἔφιππος ἀπῆντησε καθήμενος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαῦρον τινα καὶ ἀναγινώσκοντα. Κρατήσας δὲ τὸν ἵππον τοῦ πλησίον αὐτοῦ χλευαστικῶς τὸν ἠρώτησε.

- Τί βιβλίον εἶναι ὅπως ἔχεις ἐκεῖ καὶ διαβάσεις;
- Ἡ Γραφή, ἀπεκρίθη ὁ Μαῦρος.
- Ἡ Γραφή! ἐπανέλαθεν ὁ γεωργός, αὐτὸ τὸ βιβλίον καθ' ὅλου δὲν εἶναι διὰ σέ.

— Εἶναι, μάλιστα, εἶπεν ὁ Μαῦρος μετὰ θάρρους, διότι ἐν αὐτῇ βλέπω τὸ ὄνομά μου.

— Τὸ ὄνομά σου! Καὶ ποῦ; εἶπεν ὁ γεωργός, καταβαίνων ἀπὸ τοῦ ἵππου του, δεῖξε μοῦ το.

— Ἴδού! εἶπεν ὁ πτωχὸς δούλος, θέσας τὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τῆς λέξεως ἀμαρτωλοὶ (1 Τιμ. α. 25). Ἴδού! ἀμαρτωλοὶ! τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομά μου. Ἐγὼ εἶμαι ἀμαρτωλός, διὰ τοῦτο ἐμὲ ἐνοεῖ.

Ὁ γεωργὸς ἀπεστομώθη καὶ ἀναβάς τὸν ἵππον του ἀνεχώρησεν.

Τοιοιουτρόπως, μικροὶ μου ἀναγνώσται, καὶ σεῖς δύνασθε νὰ ἐλάβητε τὴν Γραφὴν ὡς τὴν ἰδικήν σας βίβλον, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἴσθε ἀμαρτωλοὶ, ἀλλὰ τὸ ἄλλο σας ὄνομα «τέκνα,» «μικρὰ τέκνα» καὶ «παῖδες» εὐρίσκεται εἰς πολλὰ μέρη αὐτῆς πολλῶν.

Η ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ.

Ὁ Παῦλος γράφων πρὸς Κορινθίους περίπου εικοσιτέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν ἀναγέννησιν αὐτοῦ ὁμολογεῖ ἑαυτὸν ὡς «τὸν ἐλάχιστον τῶν Ἀποστόλων.» — (ἀ. Κορινθ. ιε. 9). Ἐφ' οὗ διήλθεν ἄλλα πέντε ἔτη κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ δέχεσθαι κατώτερον βαθμὸν — «τὸν πλέον ἐλάχιστον πάντων τῶν ἁγίων» — (πρὸς Ἐφεσίους γ. 8). Μετὰ δὲ ἐν ἔτος μετὰ ταῦτα λαμβάνει τὴν ταπεινοτάτην θέσιν κατόπιον ἑλων ἰπτῶν ἀμαρτωλῶν «τῶν ὁποίων πρῶτος εἶμαι ἐγὼ» — (ἀ. Τιμόθεον ἀ. 15).

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΣΘΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύωμεν τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν συνδρομητὰς τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων εἰς τὴν λήψιν τῶν φύλλον τῶν καὶ οὕτω νὰ παύσῃ πᾶν παράπονον, προτείνομεν, ὥστε εἰς πόλεις καὶ χωρία, ὅπου δὲν ἔχομεν ἡμεῖς ἴδιον ἀντιπρόσωπον, καὶ ὅπου ὑπάρχουν περισσότεροι τῶν ἑσῶ συνδρομητῶν, εἰς τούτων νὰ διορισθῇ ἐκ συμφώνου ὑπὸ πάντων ἀντιπρόσωπος, καὶ αὐτὸς ἐπ' ὀνόματι πάντων νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συνδρομήν τω, ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ διὰ τὸ ἔτος 1871. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου διὰ μίαν μόνης ἐπιστολῆς ὅλοι δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ χωρὶς ν' ἀναγκάζηται ἕκαστος χωριστὰ νὰ γράφῃ πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ θὰ λαμβάνωσιν προσεῖτι καὶ ἐν φύλλον εἰς τὰ πέντε δ ω ρ ε α ν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναποκρίται μας οὔτοι νὰ μᾶς πέμψωσι τοὺς νέους καταλόγους ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὅπως δυνηθῶμεν νὰ τακτοποιήσωμεν αὐτοὺς καὶ ἀποσταλῶμεν τὰ φύλλα εἰς πάντας κατὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1871.

— Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Συντάκτου ἐλάβομεν καὶ ἀνεγνώσαμεν μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως τὰς περὶ τοῦ Παύλου διαφόρους ἀποκρίσεις, μάλιστα τὰς τῶν Σταματίου Δ. Βάλβη ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Μανθῆλ Ι. Εὐστρατιάδου ἐκ Καλαμῶν, λυπόμεθα ὁμοῦ διότι ἐνεκα τῆς ἐκτάσεως τῶν δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς καταχωρίσωμεν εἰς τὸ φύλλον.

Ἐδέχθημεν καὶ τὸ ἐκ Σύρου ἄρθρον Ἄποτελέσματα ἀμαθελίας ἀνωνώμως ὠραίων μὲν, παραπολὸν δὲ ἐκτεταμένον διὰ τὰς στίλας ἡμῶν. Ἄρθρα καλὰ προθύμως δεχόμεθα καὶ καταχωρίζομεν. Πρέπει ὁμοῦ νὰ εἶναι 1) βραχέα, 2) εὐανάγνωστα καὶ 3) ἐνυπόγραφα.